

29.08.2011, godz. 18.00

Rodzina wypędzonych

reż.: Grzegorz Brzozowski

zdjęcia: Magda Kowalczyk

produkcja: Instytut Adama Mickiewicza, 2008, 30 min

producent wykonawczy: Against Gravity

opieka artystyczna: Maciej Drygas, Mateusz Werner

To historia rodziny, która żyjąc w dwudziestym wieku w różny sposób doświadczyła przeżyć związanych z przesiedleniem, wypędzeniem, wykorzenieniem. Pomimo różnic pokoleniowych i odmiennych motywacji, przedstawiciele kolejnych generacji, będąc w podobnym wieku, opuszczali swoje rodzinne domy. Najstarszy członek został zesłany na Syberię w trakcie drugiej wojny światowej, jego syn wyjechał z Polski do Izraela w 1969 roku, wnuczka z kolei przeniosła się z Izraela na studia do USA. Pożegnania i powroty przeplatają się jako stały motyw rodzinnej historii. Jakie mogą być skutki takiej akumulacji doświadczeń? Jak rodzina przystosowała się do ciągłych zmian? Co warto zabrać ze sobą, jeśli wiesz, że opuszczasz swój dom na zawsze?

„Na każdym etapie tego projektu przekonywaliśmy się, że rzeczywistość przerasta każdą abstrakcję, w którą próbowaliśmy ją zamknąć”

Don Kichot w Krainie Czarów

reż.: Orly Buium

zdjęcia: Orly Buium

produkcja: Instytut Adama Mickiewicza, 2008, 47 min

producent wykonawczy: Against Gravity

opieka artystyczna: Viola Wein, Yossi Wein, Maciej Drygas

Zeev Primor to 75-letni polsko-izraelski „rzeźbiarz walczący”. Powraca do polski po raz pierwszy od wyjazdu w latach '60, by przedstawić tam dzieło swojego życia – wielką drewnianą rzeźbę „Don Kichota”. Zeev podróżuje do rodzinnej Łodzi, gdzie liczy na publiczne uznanie. Dla niego podróż jest wyjątkową okazją by udowodnić Polakom co ich ominęło. Ale zamiast galerii o wysokim standardzie z czerwonym dywanem wystawa Zeeva okazuje się mieć miejsce w centrum handlowym, przy stoisku z zabawkami dla dzieci. Rzeźbiarz zostaje wyrzucony z hotelu, a jego ukochany „Don Kichot” umiera na polskiej ziemi! Na wieść o przylocie „Don Kichota” do Łodzi reporter radiowy Eli Barbur postanawia ruszyć jego śladem. Zeev i Eli wspólnie wyruszają w pełną przygód podróż z Izraela do Polski podczas której doświadczają niepowodzeń, deportacji, śmierci i pechowego spotkania z piękną Dulcyneą!

„Nieważne ile razy dostaniesz po dupie, a los będzie śmiał ci się w twarz. Dopóki umysłem będziesz w krainie czarów, pokonasz wszystkich!” (Dla Zeeva - z wyrazami miłości i szacunku)

30.08.2011, godz. 18.00

Szczęśliwi Żydzi

reż.: Jonathan Rozenbaum

zdjęcia: Itay Gross

produkcja: Instytut Adama Mickiewicza, Transfax Film Production, 2008, 6 min

opieka artystyczna: Maciej Drygas, Yossi Wein, Mateusz Werner

Film opowiada historię rodziny Jonathana, zwłaszcza związanej losami jego ojca oraz jego sióstr. Ojciec Jonathana urodził się w Polsce w 1952 roku, a do Izraela przyjechał w roku 1968. „Nigdy nic na ten temat nie mówił” – zaznacza autor projektu. „Wiem tylko, że wraz z rodzicami i siostrą musieli bardzo szybko opuścić Polskę. Kiedy dotarli do Izraela, nie mieli paszportów, gdyż zostali pozbawieni obywatelstwa. Ojciec przez dwadzieścia lat nie miał pozwolenia na odwiedzanie Polski, ale obecnie jeździ tam mniej więcej raz do roku.”

Kabaret Polska

reż.: Nir David Zats, Zuzanna Solakiewicz

zdjęcia: Yossi Wein

produkcja: Instytut Adama Mickiewicza, 2008, 49 min

producent wykonawczy: Against Gravity

opieka artystyczna: Maciej Drygas, Mateusz Werner

„Kabaret Polska” to fabularyzowany dokument łączący gatunki dokumentu i kabaretu w celu opisanie wydarzeń Marca '68 w Polsce. Poprzez zestawienie osobistych wspomnień ze sprokurowanymi skeczami kabaretowymi, film bierze pod lupę pamięć o Marcu i dzisiejszy wpływ tych wydarzeń. To analiza zderzenia pomiędzy polską i żydowską kulturą, w takich ich aspektach jak opowieści, historia, jedzenie, języki, pieśni i muzyka. Na część dokumentalną składają się wywiady i materiały archiwalne. Kluczowy jest wywiad z panem Ryszardem Wójcikiem, polskim dokumentalistą, który był świadkiem marcowych wydarzeń i utrwalił wypowiedzi swoich przyjaciół tuż przed emigracją. Wywiady z emigrantami dotyczą osobistego wymiaru wydarzeń, ale część fabularna z kolei wydobywa metaforyczny aspekt tych historii. Element kabaretowy wprowadzony zostaje przez wizytę kabarecistów w domu dokumentalisty Wójcika. Planują obchody czterdziestej rocznicy wydarzeń z Marca '68. Za dnia przebrani są za kolędników, ale wieczorem, jak tylko przekraczają próg domu Wójcika, zmieniają się w kabaret. Jego skład to: Trio Kolombina, Pan Żurek, akordeonista Fink, Turoń i obywatel Siam. Później dołączają do nich: tajny agent oraz Gomułka w postaci kukiełki. „Pamiętanie jest materią tego widowiska”